

abból az okból, mert a szállítási költségek előlegezésénél mint Sz. város meghatalmazottja járt el.

Az Illetékdíjjegyzék 84. tétel idézett rendelkezései közül az 1. pont alatti az ott meghatározottak részére fogantatosított ügyletek körül teljesített eljárás költségeinek megtérítésével kapcsolatban benyújtott számadások bélyegilletékmentességét biztosítja. Ilyen számadásról azonban itt nincs szó.

A 2. pont rendelkezésével szemben az 1920:XXIV. t.-c. már idézett rendelkezése határozottan megállapítja a közhatóságokhoz benyújtott számlák nyugtatóványi bélyegilleték kötelezettségét.

Az Illetékdíjjegyzék 102. tételének rendelkezései pedig a közjogi megbízás alapján történt előlegezésekre vonatkozó visszatérítésekkel kapcsolatos vétbizonyítványok bélyegilletékmentességét állapítják meg, amint ez a bennük foglalt példaszzerű felsorolásból kitűnik.

Itt azonban az előlegezés a már kifejtettek szerint magánjogi szerződés alapján történt, a visszatérítés pedig szabályszerű kereskedői számlára, tehát az 1920:XXIV. t.-c. többször idézett rendelkezése szerint a II. fokozat szerint bélyegilletékköteles okiratra.

Ezek alapján a rendelkező rész értelmében kellett határozni.

Áruhitelbiztosítéki összeg erejéig bekebelezett zálogjogra vonatkozó törlési engedély csak az állandó okirati illeték alá esik. (Közig. Biróság 10.966/1928. P. szám.) Az illetéki díjjegyzék 92. tétele „Törlési engedélyek“ vezérszavának második bekezdése értelmében azok a törlési nyilatkozatok esnek II. fokozatu illeték alá, amelyekkel valamely tartozási kövételre szerzett zálogjog megszüntetettik.

A szóbanforgó, a vonatkozó telekkönyvi iratoknál fekvő törlési engedéllyel annak tartalmából kitűnően 100 millió korona áruhitelbiztosítéki tőke és járulékaik erejéig bekebelezett zálogjog törlése engedtetett meg.

Minthogy pedig a hitel biztosítására adott jelzálog magában véve a jogot nyelő fél javára a jogot adó ellenében tartozást meg nem állapít: a szóbanforgó törlési engedély, miután nyugtát nem foglal magában, nem sorozható azok közé a törlési nyilatkozatok közé, amelyek a fentebb idézett rendelkezések értelmében II. fokozatu illeték alá esnek.

Ebből az okból a panaszos részvénytársaságnak azt a védekezését, hogy illetéklerovási kötelezettségének az 1 P 60 fillér állandó okirati illeték lerovásával eleget tett, helytállónak elismerni és az illetéket törölni kellett.